U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **P. K.**, zast. JUDr. Anitou Pešulovou, advokátkou se sídlem Klimentská 36, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 2. 2017, čj. OAM-85/ZA-ZA11-BE04-2016, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 10. 2018, čj. 2 Az 17/2017-79,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce podal (spolu s partnerkou a dětmi) žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR. V ní uvedl, že naposledy žil s rodinou na Ukrajině v B. v Záporožské oblasti, která se nachází 4 km od hranice s Doněckou oblastí, kde probíhá ozbrojený konflikt. Rodina patří k rusky hovořícím obyvatelům a v letech 2014 a 2015 žila v Rusku, kde žalobce pracoval. Po návratu z Ruska na Ukrajinu (při kterém jim ukrajinské úřady dělaly problémy) se rodina setkala se špatným chováním ostatních obyvatel a s diskriminací ze strany státních orgánů. Následně se žalobce s rodinou chtěl vrátit do Ruska z důvodu trvajícího nepříznivého stavu. To mu nebylo umožněno, protože neměl razítko od vojenské správy. Vojáci z obce, kde žalobce bydlel, mu vyhrožovali kvůli tomu, že nebojuje v armádě, i kvůli tomu, že pobýval v Rusku. Protože se od kamaráda policisty dozvěděl, že mu s jeho problémy nikdo nepomůže, raději Ukrajinu opustil. Žalobce má strach, že kdyby se vrátil na Ukrajinu, vezmou ho hned do armády, v níž ho kvůli tomu, že žil v Rusku, zastřelí. Proto požádal o mezinárodní ochranu podle zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalovaný mu ji však neudělil. Městský soud následně rozhodnutí žalovaného označil za nepřezkoumatelné, zrušil je a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení.

[2] Proti rozsudku městského soudu podal žalovaný (stěžovatel) kasační stížnost. Stěžovatel je přesvědčen, že neporušil žádné ustanovení zákona o azylu a opatřil si dostatek aktuálních informací o zemi původu. Žalobce podle něj nesplňuje podmínky pro udělení doplňkové ochrany a z Ukrajiny by vycestoval bez ohledu na to, jaká situace by na Ukrajině panovala. Žalobci nehrozí žádné pronásledování ze strany státních orgánů a v případě konfliktů s ukrajinskými vojáky má možnost obrátit se na tamní orgány. Vše potřebné k vyvození těchto závěrů vyplývá ze správního spisu. Stěžovatel proto navrhl, aby NSS zrušil napadený rozsudek a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

[3] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS). Kasační stížnost může být ve smyslu § 104a s. ř. s. přijatelná i v případě, že je podána žalovaným Ministerstvem vnitra z důvodu zásadního pochybení soudu prvního stupně, které spočívá v tom, že soud hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva, případně že nerespektoval judikaturu (viz rozsudek NSS ze dne 31. 1. 2007, čj. 2 Azs 21/2006-59, č. 1143/2007 Sb. NSS; dále srov. např. usnesení ze dne 21. 5. 2018, čj. 7 Azs 74/2018-48, či ze dne 8. 3. 2018, čj. 9 Azs 435/2017-22).

[4] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[5] NSS úvodem konstatuje, že stěžovatel v kasační stížnosti nijak nezdůvodnil, proč by měla být jeho kasační stížnost přijatelná. Pouze rekapituluje své závěry učiněné v napadeném rozhodnutí a jen velmi obecně namítá, že si obstaral potřebné podklady pro rozhodnutí a celý případ posoudil správně.

[6] NSS po seznámení s obsahem správního spisu a soudního spisu neshledal žádné pochybení městského soudu, které by v této věci založilo přijatelnost kasační stížnosti. Městský soud při posouzení věci vycházel z rozsudku NSS ze dne 31. 5. 2017, čj. 5 Azs 62/2016-87, který se týkal podobného případu rusky mluvící rodiny pocházející z oblasti Ukrajiny nepříliš vzdálené od míst ozbrojeného ukrajinsko-ruského konfliktu. Žalovanému vytkl to, že si nezajistil od zastupitelského úřadu dostatečné informace pro posouzení situace, v níž se tento konkrétní žalobce nacházel. Dále městský soud žalovanému vytkl, že se odmítl zabývat dokumenty, které žalobce předložil (resp. ani si je nenechal přeložit), pouze proto, že se netýkají přímo žalobce. NSS je přesvědčen, že městský soud na tuto věc přiléhavě použil závěry z rozsudku 5 Azs 62/2016. Rozsudek pátého senátu totiž stanovil požadavky, jimž musí žalovaný dostát při posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané rusky mluvícím občanem Ukrajiny, který se nachází v obdobné situaci jako žalobce v této věci.

[7] Rozsudek městského soudu zároveň není v rozporu s rozhodnutími, na která stěžovatel odkazuje v kasační stížnosti. Je pravda, že NSS např. v usnesení ze dne 15. 1. 2015, čj. 7 Azs 265/2014-17, dospěl k závěru, že na Ukrajině není tzv. totální konflikt a nikoliv každý civilista je vystaven nebezpečí vážné újmy. To však rozsudek městského soudu nijak nepopírá, stejně jako se jeho závěry nedostávají do rozporu s tím, co žalovaný tvrdí o standardizaci systému výkonu vojenské služby na Ukrajině. Městský soud v obecné rovině respektoval tyto názory a skutečnosti. Nadto však konstatoval, že žalovaný opomenul zjistit právě to, co je s ohledem na žalobcovy námitky pro tuto věc specifické tak, jak to vyžaduje NSS v rozsudku 5 Azs 62/2016.

[8] NSS je tedy přesvědčen, že v této věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS se proto již nezabýval věcně stěžovatelovými námitkami, podle nichž byl skutkový stav zjištěn dostatečně, a kasační

pokračování

stížnost odmítl pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.). Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. května 2019

Zdeněk Kühn
předseda senátu